

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina . . . . . L 1.750

Letna naročnina . . . . . L 3.500

Letna inozemstvo . . . . . L 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXV. - Štev. 14 (1246)

Gorica - četrtek, 5. aprila 1973 - Trst

Posamezna številka L 80

Žena v Cerkvi in v svetu »Zaupali smo v svojo moč«

Po zadnjem koncilu se je razvilo med ženskami močno gibanje, naj jim družba in zlasti Cerkev priznata pravo mesto v svetu. Napisanih je bilo mnogo člankov in izšlo je več knjig, ki obravnavajo položaj žene v Cerkvi.

Kristus je učil: »Vi vsi ste pa bratje!« in tako razglasil enakost vseh pred Bogom. Cerkev, zvesta oznanjevalka Jezusovega evangelija, je vedno to resnico oznanjala in se trudila za uveljavljanje žene v svetu. Vendar je bila do zadnjega koncila praksa precej v opreki z načelom enakosti med možem in ženo.

ZENA — ZAPELJIVKA

Kaj je zaviralo uveljavljanje žene v človeški družbi in tudi v Cerkvi? Predvsem moramo vedeti, da je Cerkev nastala v judovski družbi, ki je bila odločno nasprotna ženski. Temu se je pridružilo nasprotovanje grške kulture.

Zato so v prvih stoletjih krščanstva močno pozabljali, da je Bog ustvaril oba po svoji podobi: moža in ženo. Večjo važnost so dajali možu. Celotno številni cerkveni očetje so smatrali ženo za manjvredno bitje.

Sv. Janez Krizostom je šel tako daleč, da je trdil, da bi Bog razmnoževal človeški rod brez spolnega združenja med možem in ženo, če ne bi prišel vmes greh prvih ljudi, ki je bil po mnenju različnih starih razlagalcev svetega pisma spolne narave.

Eva je bila tako razglašena za trajno zapeljivko. Ženi so odrekli kakršnen koli vpliv, razen v družini ali v samostanu.

ZENA — MOZEVA LASTNINA

Nerazumevanje za žene pripisujejo tudi dejstvu, da je bila naša bogoslovna znanost izdelana v srednjem veku in da so jo izdelali samo menihi in duhovniki, torej samski ljudje. Na ženo so gledali le kot na mater ali devico.

Zahodna krščanska civilizacija je poudarjala moč, da je žena ustvarjena, da bi bila mati. Odrekala je ženi kakršno koli drugo nalogo.

Kapitalizem in meščanska morala sta smatrala ženo za možovo lastnino. Napoleon je npr. trdil: »Žena je dana možu, da mu rodi otroke, je moževa lastnina — kakor je sadno drevje vrtnarjeva last.« Civilno pravo je gledalo na ženo kot na otroka ali kot na neobljeno bitje, ki potrebuje varstva in ki ni zmožna pravnih dejanj. Žena pri poroki izgubi svoj primerek in si prizvame moževega in mož je potem mogel govoriti: moj avto, moja žena, moja pipa.

KRIZA V ŽENSKIH SAMOSTANIH

Posvečeno devišstvo je nekaj velikega in je dalo mnogo svetnic, toda v preteklosti je imela ženska le dve izbiri: poroka ali samostan. Na žensko so vedno gledali, da je fizično in moralno slabotno bitje, zato je bila Bogu posvečena devica strogo ločena od sveta in zavarovana z neštetiimi predpisi cerkvenega prava. Nikakor ni mogla izvajati takega vpliva na življenje v svetu, kakor so ga izvajali menihi.

Takšno stanje je za sodobno miselnost nevdružno, zato ni čudno, da je zadnji koncil sprožil krizo po ženskih samostanih. Vrhovna vodstva redov iščejo novih poti.

ZENA LE NEPOPOLN MOŠKI

Pot v javno življenje so ženi zapirali tudi moški. Moška družba je do zadnjega povsod odločala in je tudi iznašla nekatere trditve, ki naj bi bile veljavne in ki so pomagale ženo držati v podrejenem položaju. Tako so rekli: »Žena je ustvarjena za moža,« ko je tudi obratno res: mož je ustvarjen za ženo. Potem: »Žena mora dopolnjevati moža,« a velja tudi obratno.

Izkoristili so tudi psihološke razlike med možem in ženo, ki naj bi spet dokazovale, da je le mož popolno bitje, prava božja podoba, po katerem žena hrepeni.

Žena naj bi bila le nepopoln moški. Na nesrečo se je večina žena sprijaznila s takim stanjem.

Ce upoštevamo vse to, se nam ne bo zdelo posebno čudno, da je v starem poročenem obredu dolga prošnja za nevesto, da bi ostala ljuba in zvesta možu, kakor da ženin ne bi bil potreben take prošnje.

»ABRAHAM JE RODIL IZAKA...«

Na podrejeni položaj žene v odnosu do moža je v preteklosti vplivalo tudi nepoznanje, kakšno vlogo ima žena pri spočetju otroka. Saj so mislili, da je spočetje otroka odvisno samo od moža. V preteklosti smo poslušali v Jezusovem rodovniku: »Abraham je rodil Izaka, Izak je rodil Jakoba, itd.«

Posledice zmotne miselnosti o ženi so še vedno znane, tudi v današnjem času.

KAKO NAJ SE ŽENA UVELJAVI V DRUŽBI IN V CERKVI?

Predvsem se morajo žene izogniti nevarnosti, da bi v želji po enakopravnosti, hotele v vsem postati enake moškim. S tem bi potrdile preteklo zmoto, da je le moški popoln človek.

Ženska mora razviti svojo človeško naravo. V svetu se mora uveljaviti kot ženska s svojimi svojimi lastnostmi. Le tako lahko obogati človeško družbo.

Ženska mora vedeti, da je najprej ženska, in potem morda žena nekega moža in potem mati otroka ali otrok.

Ženska naj skuša čim bolj izoblikovati samo sebe, potem bo lahko sprejela tudi vodilna mesta v javnem življenju, kot se je to zgodilo v Indiji, v Izraelu, na Cejlonu.

ALI MOREJO ŽENSKJE PREJETI DUHOVNISKO POSVEČENJE?

Ob zadnji škofovski sinodi je nastalo vprašanje, ali morejo biti tudi žene posvečene za duhovnike. Članice francoske ženske organizacije Zveza Ivane Arške so poslane celo posebno vlogo škofom na sinodi, naj se podeli posvečenje tudi ženam. Vnela se je debata, ali je to božja volja, da so posvečeni za duhovnike le moški, ali pa se je Jezus oziral pri izbiri apostolov na tedanje miselnost v judovski družbi?

Tega vprašanja na sinodi niso rešili, pač je dozorelo neko drugo spoznanje: če Cerkev ženskam ne podeli duhovniškega posvečenja, to še ne pomeni, da jo zapostavlja v odnosu do moških. Cerkev je živ organizem z mnogimi službami in različnim delovanjem. V Cerkvi so številna področja, ki so odprta ženskam in ki so v skladu z žensko duševnostjo. Predvsem pravijo, da so to področja dobrotelnega delovanja v raznih oblikah.

Žene upravičeno želijo, da bi bile bolj pritegnjene v življenje Cerkev in da lahko povedo svoje mnenje, ki je za mnoge zadeve bolj merodajno kot mnenje moških. Odpadejo naj tisti predpisi, ki žensko žalijo, ker jo smatrajo za manjvredno ali celo za nevarno osebo. Omenim le dva: da ženska oseba nima vstopa v prezbiterij, to je v bližino oltarja ali da naj ženska oseba ne bere berila.

POSVET SVETOVNE ZVEZE ŽENSKIH KATOL. ORGANIZACIJ

Preteklega oktobra so se zbrale v Franciji zastopnice Svetovne zveze ženskih katoliških organizacij. Zbrane so bile iz 25 dežel. Razpravljale so ravno o temi, kako naj žene sodelujejo v življenju Cerkev.

Ena je opozorila, naj žene pričajo za Krisusa z dejanji krščanske ljubezni. Sodelovanje žene pri aktivnosti Cerkev naj pomaga, da bo Cerkev postala bolj evangeljska — a to zahteva spreobrnjenje vsake žene, kajti vsak kristjan je Cerkev. Zaključila je: Ko postavljamo zahteve Cerkev, moramo začeti pri sebi in same postati take, kakršno želimo Cerkev.

Predsednica nemške katoliške mladine je podčrtala, naj žene tudi v politično življenje prinašajo več humanosti. Vendar ugotavlja, da je to zelo težko, ker gledajo

(Po koroških volitvah)

S temi besedami označuje glasilo Narodnega sveta koroških Slovencev volivni uspeh slovenskih list na Koroškem. Volitve so bile v nedeljo 25. marca in smo o njih izidu samo na splošno poročali v zadnji številki našega lista. Tu se bomo nekoliko zaustavili ob pomenu teh občinskih volitev za koroške Slovence. Za samo slovensko manjšino na Koroškem so te upravne in krajevne volitve pomembne mejnik v njih najnovejši zgodovini, zlasti še po zadnjih dogodkih v zvezi z ostro nemško nacionalistično gonjo proti dvojezičnim topografskim napisom.

V zadnji številki smo že omenili veliko napredovanje ljudske in svobodnjaške stranke ter nazadovanje socialistov. Opozoriti je treba še, da sta tako ÖVP (ljudska stranka) kot FPÖ (svobodnjaki-liberalci) predvsem usmerili svojo volivno propagando v smislu namišljene nevarnosti slovenizacije južne Koroške in s tem v bistvu sprejele teze proslule »Kärntner Heimatdienst«, te glavne šovinistične ter neonacistične centrale na Koroškem. Mi samo lahko ponovno potrdimo svoje začudenje in razočaranje nad dejstvom, da se npr. ÖVP, ki hoče veljati za neko krščansko demokratsko stranko še danes ne samo ne zna izviti iz obroča ozkega in poganskega nacionalizma, temveč po svojih predstavnikih podpihuje narodnostno mržnjo v deželi! Ali je že pozabila, da so ji pred leti prav katoliško usmerjeni Slovenci — in bona fide — pri državnih ali predsedniških pa tudi deželnih volitvah zaupali svoj glas?!

Če pogledamo še nekoliko po splošnih rezultatih, lahko ugotovimo, da so predvsem propadli socialisti, in to tudi v večjih centrih,

kot je npr. Celovec. Opazovalci menijo, da se je to zgodilo zlasti zaradi tega, ker je socialistična vlada na Dunaju pod vodstvom kanclerja Kreiskega izdala lansko jesen znani zakon o dvojezičnih napisih. Če je pa socialistična avstrijska vlada to storila, je samo delno izpolnila določila mednarodno veljavne avstrijske državne pogodbe iz leta 1955, ki so jo podpisale tudi ZDA, Sovjetska zveza, Vel. Britanija, Francija ter Jugoslavija. S tem v zvezi naj še omenimo, da so se razne slovenske vodilne ustanove v ZDA obrnile na ameriškega predsednika Nixona in na zunanje ministrstvo v Washingtonu z zahtevo, naj ZDA prispevajo k razčiščenju razmer na Koroškem in v korist slovenske manjšine. Ameriška vlada je na to odgovorila, da zaupa v medsebojno poravnavo spora neposredno med Avstrijo in Jugoslavijo. Po drugi strani pa so avstrijski socialisti s tem spet le delno popravili neizmerno škodo Slovincem, ki jo je prav njih deželni koroški poglavar Wenedig povzročil z ukinitvijo dvojezičnega pouka na Koroškem!

USPEH SLOVENSKIH LIST NA KOROŠKEM

Ko pregledujemo volivne izide občinskih volitev na Koroškem, ugotovimo, da so naši rojaki v Avstriji res dosegli zelo prepričljiv uspeh s samostojnim slovenskim nastopom. Same številke že govorijo dovolj zgovorno. Samostojne liste so, po poročanju koroškega »Našega tednika« zabeležile res lep prodor. Tako piše: »Za Narodni svet koroških Slovencev nikoli ni bilo vprašanje, da bo podprl samostojne slovenske liste. Kajti samo občinski možje, izvoljeni na samostojnih slovenskih listah, lahko neovirano

zagovarjajo vse interese svojih volivcev. Ne veže jih noben strankarski diktat. Slovenske liste so nastopile s pametnim in dobro premišljenim načrtom, z zahtevami, ki morajo biti zahtevne slehernega občana. Občin je bilo 19, dobili smo 3.908 glasov in 40 mandatarjev.«

Iz tega je razvidno, da se je prav pri teh občinskih volitvah na Koroškem spet izkazala živa potreba po slovenskem samostojnem nastopanju. Koroški Slovenci so dokončno uvideli, da na listah državnega značaja — zlasti ljudske in socialistične stranke (da o svobodnjakih niti ne govorimo) — nimajo kaj iskati. To pa tudi potrjuje splošne izkušnje narodnih manjšin, da si lahko le s svojim nastopom priborijo osnovne narodnostne pravice, nevezani na velike stranke, ki slovenske glasove navadno le instrumentalizirajo. O tem smo prepričani tudi demokratični Slovenci v Italiji, ki že dolgo vrsto let nastopamo s slovensko listo na vseh za nas možnih volivnih nastopih. In prav čez dva meseca bomo prav s svojim odločnim nastopom lahko dokazali to svojo politično voljo s slovensko listo na deželnih volitvah.

Če si še na kratko ogledamo krajevne občinske uspehe v posameznih občinah na Koroškem, vidimo, da so zlasti v nekaterih izmed njih naši rojaki dosegli prav časten uspeh. Tako npr. v Pliberku, kjer so prejeli 883 glasov in 7 izvoljenih predstavnikov (ÖVP 9, socialisti 8, druge liste 3 predstavnikov). Tako tudi v občini Globasnica v Podjuni (229 glasov in 4 izvoljene predstavnice, medtem ko jih imajo socialisti 6, ÖVP 5) ali pa v St. Jakobu, kjer so dosegli s slovensko listo 353 glasov in 3 izvoljene predstavnice, nasproti 12 socialističnim, 7 od ÖVP ter enemu komunistu. Lep uspeh so odnesli slovenski predstavniki v Skocijanu: 291 glasov ter tri izvoljene — proti devetim socialistom, devetim od ÖVP ter dvema svobodnjaške stranke. V Železni Kapli imamo za slovensko listo 201 glas ter dva predstavnika (proti štirinajstim socialistom, šestim od ÖVP ter enemu komunistu). Posebno razveseljiv je volivni uspeh v Dješkah, na skrajnem severnem koncu slovenske zemlje, kjer je slovenska lista prejela 41 glasov ter enega predstavnika v občini. Uspeh je tu še posebno razveseljiv, ker gre že za zelo narodnostno ogroženo slovensko ozemlje.

Na splošno moramo še zaključiti, da so zgoraj omenjeni uspehi zelo pomembni, tudi če morda v razmerju do drugih avstrijskih strank ne dosežejo enakovrednega količnika. Pomembno je že to, da se je v vseh vodilnih občinah zbudila slovenska zavest, ki hoče samostojno reševati svoje probleme brez protektoratov ali fevdov velikih strank.

Zato lahko koroškim Slovincem le iz srca čestitamo za veliki volivni uspeh. Pokazali so, da je edino v samostojni politični izbiri prava pot za manjšinsko politiko. V tem naj bodo tudi nam za zgled, zlasti še vsem onim Slovincem na Goriškem in Tržaškem, ki še dalje razmetavajo svoje glasove po raznih vsedravnih strankah. Samo slovenska lista lahko verno tolmači potrebe in želje slovenskega človeka, tako ob Dravi in Zili kot ob Soči in Jadranu...

Kosigin na Švedskem

Predsednik sovjetske vlade Aleksej Kosigin se mudi na večdnevem obisku na Švedskem, kamor ga je povabil ministrski predsednik Palme. Ta je svojega moskovskega gosta ob prihodu v Stockholm pozdravil v ruskem jeziku. A. Kosigina spremljajo hčerka Ljudmila, minister za mornarico Gruzienko, podminister za

moški nanje z nezaupanjem. Imajo sicer pristo pot v politično življenje, a v strankah pridejo le redke na odgovorna mesta.

Zastopnica ZDA M. Mealey je govorila o delovanju posebne ženske komisije, ki jo je ustanovil pokojni predsednik John Kennedy. V tej komisiji so zastopnice iz vseh zveznih držav in lahko stavijo zakonske predloge, ki so upoštevani. Po tej poti morejo vse ameriške žene vplivati na javno življenje. Dostavila pa je, da je za žene najbolj hvalježno področje delovanja vzgoja.

Na tem posvetovanju zastopnice svetovnih ženskih katoliških organizacij se je jasno videlo, da žene želijo, da so pritegnjene k sodelovanju, da se jih upošteva, da se jim priznavajo njihove posebnosti.

* * *

Položaj v družbi in v Cerkvi se prav posebej je danes precej drugačen. Cerkev vedno skuša prepoznati znamenja časov, ker ve, da tudi po njih govori Bog in usmerja delovanje Cerkev. Prav gotovo ne bo pustila neizkoriščenih moči, ki so jih pripravljene dati na razpolago žene. Pritegnila jih bo k sodelovanju na vseh področjih, predvsem pa na tistih, ki bolj odgovarjajo ženski naravi.

STANKO ZORKO

nanje zadeve Zemskov, podminister za zunanjo trgovino Kuzmin ter predsednik latvijske sovjetske vlade Ruben. Poleg razgovorov s švedskim kolegom Palmejem je Kosigin obiskal tudi kralja Gustava Adolfa, ki mu je v gradu Drottningholm priredil svečano kosilo. Predmet razgovorov med švedskimi in sovjetskimi državniki je predvsem osredotočen na gospodarska vprašanja. Pri tem gre posebej za sporazume o pomorskem prometu ter za dobavo sovjetskega naravnega plina švedski. Ob Kosiginovem obisku je bilo zabeležiti več množičnih demonstracij proti sovjetski politiki zatiranja človeških svobod. Tako so razne tovrstne organizacije posebej protestirale proti preganjanju Židov ter raznih ruskih intelektualcev. V teh dneh so priredili posebno razstavo v zvezi z osebnostjo in delom ruskega zgodovinarja Pjotra Jakira, ki je zaprt samo zaradi zahtev po spoštovanju osebne svobode, ki jo sam sovjetski zakon formalno jamči.

CAMPORA KONČAL OBISK V EVROPI

Novoizvoljeni argentinski predsednik Hector Cámpora je bil pred časom v Rimu, kjer se je sestal z bivšim diktatorjem Peronom, da bi skupno določila smerice nove argentinske vladne politike. Pri tem je obiskal tudi predsednika Leoneja in ministrskega predsednika Andreottija. Skupno s Peronom se je nato podal v Madrid na obisk h generalu Francu. Sam Cámpora je tudi izjavil, da bo postal Peron nekak »vrhovni veleposlanik« Argentine v svetu.

Koroški večer v Trstu in Gorici

Na povabilo in v organizaciji Slovenske prosvete iz Trsta in Zveze slovenske katoliške prosvete iz Gorice je gostoval v Kulturnem domu v Trstu in v Katoliškem domu v Gorici koroški mešani zbor »Jakob Petelin-Gallus«. Na sporedu je imel Ciganovo kantato »Ustoličenje karantanskega kneza« in nekaj koroških in umetnih pesmi. V Trstu je zbor nastopil v soboto ob 20.30. Morda zaradi prekratkega časa za propagando ni bilo v dvorani toliko občinstva, kot so si ga prireditelji pričakovali in koroški pevci zaslužili. Precej drugače je bilo naslednji dan, v nedeljo 1. aprila, v Gorici, kjer so Korošci nastopili ob 17. uri.

***

Za nedeljski koncert zbor »Jakob Petelin-Gallus« iz Celovca je vladalo v Gorici veliko zanimanje. To že zaradi tega, ker je sam zbor izraz pristne slovenske pevke kulture na Koroškem na že bolj dovršeni pevski stopnji ter obenem iz velike povezanosti in simpatije med goriškimi in koroškimi Slovenci nasploh, ki že traja dolgo vrsto let. Več, ki sta jo spleta prav ob glavna zamejska glasbenika po zadnji vojni na Koroškem in Goriškem, prof. France Cigan in prof. Mirko Filej, je še vedno živa. Zadnji »Gallusov« koncert v Gorici nam o tem dovolj zgovorno priča.

Dvorana Katoliškega doma je bila v nedeljo popoldne nabit polna in v njej je vladalo neko praznično vzdušje. Tudi občinstvo je bilo zelo pestro in raznoliko. Večina goriških Slovencev, bilo pa je tudi več udeležencev furlanskega ter italijanskega jezika, tudi nekateri prijatelji Slovencev iz Vidma.

Močan aplavz je pozdravil »Gallusove« pevce in njih mladega dirigenta prof. Jožka Kovačiča ob prihodu na oder. Enako tudi soliste s trobili, ki so mlašč za to prihitali iz Ljubljane. Ob odprtem odru jih je najprej pozdravil dr. Kazimir Humar, predsednik ZSKP, ki je ta koncert pripravila. V svojem nagovoru je predvsem podčrtal pomen zadnjih občinskih volitev na Koroškem in samostojni slovenski nastop na njih ter jim za lepi uspeh toplo čestital. Izrazil je še posebno zadovoljstvo, da imamo prav v Gorici izvedbo kantate »Ustoličenje« skladatelja Franca Cigana, ki je sam rad v Gorico zahajal s svojimi pevci. Dr. Humar je še poudaril zadovoljstvo Gorice nad tem kulturnim dogodkom in glasbeno novostjo, obenem pa tudi obžaloval, da matična Slovenija ni sprejela gostovanja tega koroškega prvenca.

Prvi del je obsegal Ciganovo kantato »Ustoličenje karantanskega kneza« za soli, mešani zbor in spremljavo trobil. O delu samem smo že pisali v predstavitvi tega koncerta in prejšnji številki našega lista. Vsekakor lahko zatrdimo, da je Ciganova kantata lep epski oris starodavnega obreda ustoličenja koroških vojvod na Gosposvetem polju. V primerno razčlenjenem zaporedju si sledijo zborovski deli ob spremljavi trobil, ki je bila nedvomno barvita in učinkovita, obenem pa ne preveč bučna. Vmes imamo vrsto recitiranih odlomkov ali pa recitativov oz. solističnih delov. Stilo je kantata dokaj melodično zasnovana, s prijetno in domiselno harmonijo. Najbolj pomembno vlogo ima seveda v vokalnem oziru zbor, ki je vseskozi homofon, le v zadnjem delu smo lahko

slušali pesem »Hvala tebi, vsemogočni Bog« v fugirani obliki. Delo so koroški pevci vseskozi zelo prepričljivo odpele in s tem dokazali, da imajo smisel za discipliniranost in koncertantno muziciranje z instrumentalno zasedbo.

V drugem delu nedeljskega koncerta so nam koroški pevci predstavili (sedaj v lepih narodnih nošah) niz pesmi iz Roža, Podjune in Zilje. Med posameznimi točkami so nekateri člani zboru v pristnih narečjih podali nekaj originalnih koroških domačih recitacij. Še posebej je omeniti zelo prijetno »Pesem o rojstvu«, nežno »Oj, te mlinar«, »Gorenjsko serenado«, ter že ponarodelo »Rož, Podjuna, Zila«. Predstavniki zboru je zaključil z odločno izjavo, da koroški Slovenci ne sprejemajo nikakega preštevanja, kot bi to želel del večine. Zadaja točka na sporedu je bila »Koroška budnica« Luke Kramolca, ki so jo »Gallusovi« pevci zelo mogočno podali ob spremljavi trobil. Pesem, ki je izvenela kot himna, je dvorana poslušala stoji. Ob koncu je z burnim aplavzom pozdravljala z odra odhajajoče koroške pevce, ki jim je predstavnica Zveze v imenu organizatorjev poklonila cvetje.

Koroški koncert v Katoliškem domu je samo potrdil prijateljsko vez med goriškimi in koroškimi Slovenci, ki jo tako neizbrisno tke prav skupna usoda zamejcev.

a. b.

RAZGOVORI NIXON - THIEU

V svoji kalifornijski »Beli hiši« v San Clemente je ameriški predsednik sprejel južnovietnamskega predsednika Thieua, ki je uradno obiskal ZDA. Thieu je prišel predvsem, da se Nixonu in Američanom zahvali za velikansko pomoč in prisotnost v vietnamski vojni. Obenem pa želi državni poglavar iz Sajgona doseči še nadaljnjo pomoč ZDA pri obnovi Južnega Vietnama, ki jo bo Washington gotovo dal. Manj gotova pa je aka jasna obveznost za morebitne primere ponovne vojaške intervencije v Vietnamu, saj si ZDA ne želijo več direktno vojaško sodelovati na tem področju Indokine.

Velik odmev so imele v svetovni javnosti izjave raznih ameriških ujetnikov-povratnikov iz Sev. Vietnama o težkih mučenjih v hanojskih zaporih.

Bralci pišejo

Kar mi ni všeč

Sem navijač Olympije in do sedaj sem sledil naši ekipi na vseh tekmah letošnje prvenstva (razen v Gradški).

Kar me na tekmah najbolj moti, je pozdrav, ki ga naši fantje izrekajo nasprotniku pred tekmo in po njej. Tiste besede »Hip, hip, hurra«, ki nimajo prav nobene smisla, mi niso prav nič všeč. Ali ne zmoremo Slovenci lastnega pozdrava? Ali pa ni dovoljeno pozdravljati v lastnem jeziku? Slišal sem, da druga moštva uporabljajo kot športni pozdrav »Zdravo!« (oprostite, če se motim; nisem gotov).

Pa ne samo, da Olympia uporablja italijanski pozdrav! Obstaja še problem ita-

Srečanje z izseljenci v Taminesu

Pevski zbor Rečan iz Ljese ter Stalno SG iz Trsta sta bila gosta Društva slovenskih izseljencev iz Beneške Slovenije v Taminesu (Belgija), kjer je bila odprta nova sekcija tega društva. Pot v daljno mesto Tamines, ki leži okrog 70 km od Bruslja, je tema dvema ansambloma omogočila deželna uprava. Ker se odbornik za kulturo in šolstvo Giust ni mogel udeležiti praznika v Taminesu, je poveril zastopstvo dežele svetovalcema dr. Stoki in Lovrihi, ki sta v tem svojstvu tudi prinesla pozdrav izseljencem v Belgiji. Na srečanju v Taminesu so bili prisotni še razni zastopniki strank in slovenskih organizacij, tako je beneške duhovnike glasila »Dom« zastopal Emil Cenčič, društvo »Ivan Trinko« iz Cedada je zastopal Izidor Predan, SKGZ B. Race, KPI Gerbec; prišlo je tudi zastopstvo ALEF in ACLI. Prisoten je bil tudi italijanski podkonzul v Bruslju.

POZDRAV SLOVENSKE SKUPNOSTI

Od političnih organizacij je bila prisotna tudi Slovenska skupnost. V njenem imenu je deželni svetovalec dr. Drago Stoka spregovoril izseljencem in poudaril važnost takih srečanj. Ze od vsega začetka delovanja Društva slovenskih izseljencev iz Beneške Slovenije je Slovenska skupnost v stiku z izseljenci in izseljenskim vprašanjem. V okviru deželne svete smo napravili vse, kar je bilo v naši moči, je dejal iz-

seljencem svetovalec Stoka, da bi se dežela stalno soočila z vprašanji beneških izseljencev, ki so jih slabe ekonomske razmere doma pognale v širni svet. Ko smo v začetku poudarjali tudi narodnostna vprašanja Benečije, je še dejal dr. Stoka, so nam marsikateri deželni svetovalci nasprotovali, danes pa je moč o vaših problemih mirno govoriti. Težko nam je ob misli, da je toliko naših ljudi moralo iz Benečije v svet, toda danes nam prometna sredstva omogočajo stalne stike in pogosta srečanja, je še dodal dr. Stoka, ki krepijo medsebojne vezi in prijateljstva. Trdno želimo, da se bomo še in še srečevali in pretli trdne medsebojne vezi.

POZDRAVI BENEŠKIH ROJAKOV

Poleg predsednika taminske sekcije Društva slovenskih izseljencev Alfreda Čičigaja, je spregovoril tudi predsednik društva Marko Petrič. Oba sta se dotaknila izseljeniškega vprašanja in dejala, da mora biti izseljencem zagotovljena možnost povratka v domovino ter spoštovanje njihovih narodnostnih pravic.

Pozdrav Benečije sta izseljencem prinesla tarbijski župnik Emil Cenčič ter predsednik društva »Ivan Trinko« Izidor Predan. Slednji je govoril o težkem problemu izseljeništa in zaželel, da bi bilo vsem emigrantom omogočeno vrniti se v svoje prelepe kraje pod Matajurjem.

BESEDE ŽUPNIKA EMILA CENČIČA

Tarbijski župnik Emil Cenčič je prav tako toplo spregovoril svojim rojakom v tujini in zahteval, da se Benečanom nudi delovna možnost doma, da ne bodo morali množično odhajati iz Benečije, kjer se slovenske vasi tako močno praznijo.

Ganljivo je župnik Cenčič že dopoldne govoril o izseljencih pri maši, ki sta jo skupno z lješkim kaplanom Markičem darovala v taminski župni cerkvi. Pri maši je ubran pel nabožne pesmi zbor iz Ljese. »Molimo za vse naše beneške rojake, ki so prišli sem v Belgijo iskat v rudnike kruha, ki ga doma niso dobili. Spomnimo se v molitvi vseh, ki so tukaj umrli, tistih, ki so umrli še med potjo v to daljno deželo. Molimo, da bi v srčih tu živčih Benečanov nikdar ne umrla ljubezen do vere, do svoje domače zemlje in do jezika, ki ga govori naše ljudstvo pod Matajurjem.«

KULTURNI SPORED

Iz srca je zvečer na kulturnem prazniku pel svojim rojakom pevski zbor Rečan. Izseljeniškim rojakom je zbor predstavil predsednik Avgust Lauretig, ki je potem v imenu Rečana izročil taminski sekciji

Mladika št. 2

Druga številka revije »Mladika« prinaša kot uvodnik misli Jožeta Peterlina, da je krepiti zavest narodne skupnosti v deželi naša zgodovinska odgovornost. Nekaj spominov na msgr. Ivana Trinka objavlja ob 110-letnici njegovega rojstva dr. Anton Kacin. Andrej Petkovšek, univ. študent, je prispeval razpravo »Spoznavajmo naše kraške domove!« Trije bivši učenci slikarja Avgusta Černigoja predstavijo v obliki razgovora tega zanimivega mojstra, ki je »v polemiki z vsem svetom in s samim seboj.« Ivan Peterlin prikaže v »portretu športnika« abesinskega tekača Abebeja Bikilo.

Noveli sta prispevala Marko Jevnikar »Operacija« in učiteljčnica Erika Scheimer »Bilo je med prvo svetovno vojno«. Martin Jevnikar ocenjuje pravkar izšlo knjigo črtic Borisa Pahorja »Grmada v pristanu«, Jože Peterlin poroča o drami »Alfa-Beta«, Ada Markon pa o zboru »Collegium musicum«. Zaskrbnjujoče je vprašanje »Kaj se dogaja z Gallusom?« Ta odlični pevski zbor iz Trsta se je namreč nedavno nepričakovano razšel. Zelo razvedljivo je pregled prosvetnih večerov, ki sta jih pripravila Slov. kult. klub in Društvo slov. izobražencev v Trstu.

Sodobno dogajanje najde svoj odmev v člankih »Po strahotnem opustošenju« (M. Šah) in »Iz vietnamske zgodovine«. Pretresljiv je spis Ivana Buzečana »Belgijski rudniki, beneški fantje, silikoza...« V rubriki »Razmišljanje mladih« najdemo članke »Mar znamo sprejemati sočloveka?« in »Misel ob dnevu žena«, v rubriki »Za sodobne žene in dekleta« pa »Drugo šolsko polletje« in »Naša mesna prehrana«. Prav zanimiv je članek, ki razkrije, kje so lanki slovenski maturanti iz Trsta in Gorice. »Cuk na obelisk« na tretji strani platnice zaključuje številko z nekaj prav primernimi domislicami. Zlasti duhovita je druga. Kakšna je, jo pa sami poiščite! —/fk

Društva slovenskih izseljencev iz Benečije simbolično darila: sodček vode iz domače reke, dve gubanci ter izrezano sliko domačih krajev. Zbor je zelo prisrčno odpel več pesmi, ki jim je občinstvo pozorno sledilo. Svoj nastop je zbor zaključil z Vrabčevu Pod Matajurjem nebo se jasni. Besedilo pesmi je napisal Izidor Predan. V nadaljevanju sporeda, kateremu je prisostvoval tudi taminski župan, je nastopilo Stalno SG iz Trsta, ki je zelo plastično podalo Stokovo igro Moč uniforme. Lahkotnemu besedilu ter smešnim zapletljajem na odru je občinstvo, ki je napolnilo dvorano, pozorno sledilo in se zabavalo ob kreacijah karakternih vlog, ki so jih znali ustvariti igralci SSG.

Izseljenci so se po končanem kulturnem sporedu vrteli pozno v noč ob zvokih tržaškega orkestra »Lords« ter se srečevali in pogovarjali ob kozarcu vina. Srečevali so se sorodniki in znanci, ki se niso videli že leta in leta. Težko delo v rudnikih, domotožje, grenko bivanje v tujini: na vse to so izseljenci pozabili vsaj za en večer.

Beneški rojaki v tujini bodo še dolgo dolgo radi mislili na ta praznik v Taminesu, ki je zapisal novo stran v težki zgodovini izseljeništa beneških rojakov, ki so morali zapustiti prelepi, a tudi preubožni kraj pod Matajurjem.

S TRŽAŠKEGA

Nabrežina

V nedeljo 25. marca je gostovalo v dvorani prosvetnega društva »Igo Gruden« Nabrežini Slovensko amatersko gledališče iz Trsta. Uprizorilo je Javorškovo farso v treh delih »Povečevalno steklo« v režiji Sergeja Verča.

Nastopajoči igralci — enajst po številu — vsi mladi člani tega amaterskega gledališča so podali svoje vloge na dokaj visoki umetniški ravni, tako da so nekateri izmed njih pokazali pravi igralski talent. Niso pa imeli te sreče, ko so izbrali imenovano predstavo in jo tokrat pokazali tudi nabrežinski javnosti.

Udeleženci, navzoči na tej prireditvi, so bili, lahko rečemo, razočarani. Zelo razvlečena in zveržena vsebina te predstave — trajala je več kot dve uri — je bila zaradi določenih prizorov izrazito nemoralna in jo kot tako naša javnost odklanja. To moramo toliko bolj obojati ker je pri predstavah običajno prisotna tudi mladina in med temi tudi osnovnošolci.

Škoda, saj kot se zdi, so igralci in njihovo vodstvo vložili nemalo truda in prizadevanja v to igro. Ali ne bi bilo bolj umestno, če si že želimo večji obisk naših dvoran, predvajati in to velja zlasti za podeželske odre, pristne, moralno neoporečne, ljudske in za našo preprosto publiko dojemljive dramske uprizoritve? Na to bi morali misliti tudi nabrežinski prosvetarji. Upamo, da bodo v tem oziru v prihodnosti bolj domiselni in bolj kritični. — S. K.

Novosti pri tržaškem »Gallusu«?

Zvedeli smo, da je mešani zbor »Jakob Gallus« iz Trsta začel s pevskimi vstopi. Če ta vest odgovarja resnici, smo tega prebujenja veseli in upamo in želimo da bi se zbor zopet postavil na noge.

Srečanje Slovenske skupnosti v Sloveniji

V okviru srečanj z raznimi političnimi organizacijami je SZDLS povabila na obisk odposlanstvo Slovenske skupnosti iz Trsta. V odposlanstvu SDZLS so bili poleg predsednika Ribičiča še Jože Hartman in Tone Fajfar, v delegaciji Slovenske skupnosti pa predsednik Zorko Harej ter člani izvršnega odbora Drago Legiša in Drago Stoka. Med razgovorom so bila na dnevnem redu vprašanja slovenske narodne skupnosti in Italiji ter odnosi med obeh organizacijama.

Odposlanstvo Slovenske skupnosti je povabilo predstavnike SZDLS na vrnite obiska v Trstu.

Predvelikonočno srečanje tržaških Slovencev

V nedeljo 8. aprila vabi Društvo slovenskih izobražencev v Trstu na predvelikonočno srečanje. Povabilo je dr. Janeza Vodopivec, profesorja na rimski univerzi, ki bo ob 9.30 maševal v kapeli Marijine doma v ul. Risorta, ob 16.30 pa bo imel dvorani predavanje in bo vodil razgovor. Dr. Vodopivec je mednarodno priznani strokovnjak v teoloških vprašanjih, pogosto predava drugim narodnostim, zato ma tržaški Slovenci ne zamude tega srečanja. Prireditelji prosijo za točnost.

V soboto zvečer bo dr. Vodopivec obiskal Slov. kult. klub v ul. Donizetti, kjer bo predaval ob 19. uri.

Kamenčki

2.

Tržaška UNITALSI (ustanova za prevoz bolnikov v Lurd in v druga svetišča) je v nedeljo 25. marca organizirala srečanje tržaških lurških romarjev na Vejni. Pobožnost je bila popoldne in se je udeležil tudi tržaški nadškof msgr. Santini. Zaključila se je s procesijo v notranjosti svetišča.

Pobuda UNITALSI je gotovo hvalevredna, vendar ji je manjkalo nekaj bistvene: niso posebej povabili slovenskih romarjev in niso poskrbeli, da bi tudi oni prišli do besede oziroma do petja. In vendar je Lurd kraj, kjer se zbirajo romarji s celega sveta, ki molijo in pejejo vsak v svojem jeziku. To so doživeli tudi tržaški lurški romarji. Ali se jim ni zdelo lépo to živo bratstvo vseh narodov in vseh jezikov ob Marijini votlini? Zakaj jim ni prišlo na misel, da bi nekaj tega živnega bratstva prinesli tudi s seboj v Trst in ga pokazali na Vejni? Slovenskih lurških romarjev s Tržaškega je namreč lépo število. Leta 1958 jih je bilo v Lurd 580, leta 1964 je bilo njih število 436, šest let kasneje leta 1970 pa jih je skupaj z Goričani bilo 600. To so samo »velika« skupna romanja v Lurd. Poleg teh je mnogo po-

sameznikov poromalo v Lurd na lastno pest ali skupaj z UNITALSI.

V nedeljo 25. marca je UNITALSI pripravila lépo priložnost, da bi na Vejni izpričala ne samo pobožnost do Marije Device, temveč še bolj bratsko skupnost tržaških vernikov obeh narodnosti. Mislimo, da bi tako pričevanje bilo Mariji in njenemu Sinu v teh časih ljubše kot samo češčenje in molitev v enem jeziku.

***

Februarska številka Mladike prinaša statistiko, kako je z lanskimi Slovenskimi maturanti na tržaških in goriških srednjih šolah. Iz poročila je razvidno, da se je velika večina odločila za nadaljevanje študija na višjih šolah. Toda med številnimi fakultetami, ki so jih dijaki izbrali, ni nikogar, ki bi si izbral višjo šolo za socialne delavce (asistenti socialni), kaj šele da bi kak fant šel v bogoslovje.

Podoba je, da je naša mladina usmerjena samo na zaslužek in da ji manjka smisla za službo bližnjemu pa naj si bo v socialnem delu kakor tudi v službi Cerkve. Mlada Alenka R. bo imela še kaj pisati o našem egoističnem krščanstvu.

(r+r)

Literarne vaje št. 5

Letošnja peta številka za marec 1973 nudi veliko zanimivega branja. V njej je 15 sestavkov, ki so jih napisali sami dijaki, pa zgodba Neve Regent v nadaljevanjih »Povestica s kontovelske gmajne«, dve pesmi, več ličnih lesorezov, na platnicah pa križanka, ki jo je sestavil Marko Oblak.

V rubriki »Zivljenje na šolah« zasledimo »Pogovor z mladimi« (nastopa 1. razred slov. učiteljčica A. M. Slomšek v Trstu) in »Razgovor na trgovsko-tehničnem zavodu Ziga Zois«, II. del. Urednik revije prof. Martin Jevnikar objavlja oceno dveh nedavno izšlih knjig: Borisa Pahorja Grmada v pristanu in Alojzija Geržiniča Božji služabnik Janez Gnidovec. Prva je izšla proti koncu leta 1972 pri Državni založbi Slovenije v Ljubljani, druga ja poleti 1972 v Buenos Airesu.

Od leposlovnih prispevkov sodelujočih bi želeli opozoriti zlasti na nekatere, ki presegajo okvir navadnih spisov in že krepko posegajo v problematiko našega obstoja na tem delu zemlje. To so: »Mala kraška deklica Marijana«, »Trpka usoda slovenske zemlje«, »Na pomolu«, »Obiskali smo pesnico Ljubko Šoriljevo«, »Dolinske perice« in »Pridelovanje olja v Ricmanjih«. —/ej

Pesem mladih 1973

Otroški zbor z Opčin, ki ga je vodil Branko Lupinc. Zbore, ansamble in pesmi sta predstavila Dorica Zagar in Jožko Gerdol

V žaru mladosti, v igri luči, pisanih barv, v prazničnem razpoloženju se je odvila v nedeljo 11. marca revija mladinskih zborov in ansamblov z naslovom »Pesem mladih 1973«.

Ze na reviji pevskih zborov, ki je bila preteklega novembra, je bil poudarjen pomen, ki ga ima za nas glasba kot sredstvo, ki prekvasi človeka v njegovih čustvenih in razumskih komponentah in oblikuje človekovo osebnost v vseh njegovih vidikih in dimenzijah. Petje je najbolj občutena, dostopna in zato razširjena oblika glasbenega delovanja in življenja. Zato ga gojimo in pospešujemo. Zato so ga gojili najstarejši narodi, ki jih poznamo, celo na bolj urejen in uraden način. Zborovsko petje propagirajo nekatere države, da bližajo in družijo ljudi različnega izvora, svetovnega nazora, različne vzgoje. Tudi v to poslanstvo glasbe verujemo, zlasti ker je našemu narodu petje, predvsem zborovsko, nekaj naravnega. Treba je pozdraviti prireditve, kakršne so revije pevskih zborov, ker so odraz tihega, vztrajnega in potrpežljivega dela, ki ga zbori opravljajo vsak dan, vsak v svojem okolju, in izraz duhovne čvrstosti, življenjske sile in volje. Zlasti je treba pozdraviti mladinske revije, ker so otroci naš up in naša bodočnost. »Prav v tej perspektivi,« je poudaril predsednik Zveze cerkvenih pevskih zborov Zorko Harej, »zaradi neomajnega upanja, ki sije iz današnje prireditve, za nado, ki jo predstavlja revija med našo najmlajšo in bodočimi generacijami, imamo današnjo prireditev za veliko in pomembno glasbeno manifestacijo.«

Prireditve se je začela ob 17. uri. Kakor prejšnje leto je občinstvo že dolgo pred napovedanim začetkom napolnilo do kraja dvorano in balkon Kulturnega doma, kjer je bila revija. Nastopilo je 14 skupin v dveh delih; vsak od teh se je začel in končal z instrumentalnim ansamblom in zborom ali manjšo pevsko skupino; v sredi so nastopili mladinski in otroški zbori s spremljavo posameznih instrumentov ali brez nje. Medtem ko so lani nastopili tudi sami instrumentalni ansambli in plesne skupine, je letos vsaka točka sporeda obsegala petje: morda se je ta način zdel najbolj v skladu s prirediteljsko revijo Zveze pevskih zborov. Poleg tega bodo, kakor so nam povedali, instrumentalni ansambli ter posamezni igralci na instrumente nastopili junija na produkciji Slovenske glasbene šole.

Za kroniko beležimo, da so nastopile naslednje skupine: ansambel »Taimis« z Opčin (vodi Franc Pohajač), mladinski zbor Kerkovega doma v Borštu (pripravil Drago Petaros, vodila Ljuba Smotlak), mladinski in otroški zbor iz Sv. Križa (Celina Kontelj), otroški zbor »Slovenski

Del otroškega zbora »Slovenski šopek« iz Mačkolj, ki ga je pripravila Ljuba Smotlak

šopek« iz Mačkolj (Ljuba Smotlak), mladinski zbor Baragovega doma iz Ricmanj (Marta Komar), zbor mladinskega doma »Boljunc« (Imelda Stor), ansambel »Galebi« (Franc Pohajač), ansambel »Slovesek« iz Bazovice, Gropade in Padrič (Marian Živic), šentjakovski zborček (Dina Slama), otroški zbor z Opčin (Branko Lupinc), mladinski zbor iz Trebč (pripravil Ljuba Smotlak), vodila Frida Kralj), mladinska pevka skupina z Opčin (Stane Malič), sekste »Planika« iz Gročane in ansambel »Kondor« iz Bazovice. Vsi so bili dobro pripravljene in so se lepo predstavili. Morda je bil pevski dosežek v prvem delu izdatnejši; otroci, ki nastopajo v drugem delu, so nekoliko žrtvovani, ker se utrudijo in tudi napetost popusti v tako dolgem čakanju. Vsekakor velik praznik slovenske pesmi in tistih, ki jo izvajajo.

Skladbe in izvajalce sta lepo in simpatično predstavljala Dorica Zagar in Jožko Gerdol.

Uspelo srečanje katoliških tednikov v deželi

V nedeljo 25. marca je bilo v prostorih časnikarskega krožka v Trstu prvo srečanje urednikov in sodelavcev katoliških tednikov, ki izhajajo v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Ti so: Katoliški glas (Gorica-Trst), Vita nuova (Trst), Voce Isontina (Gorica), Vita Cattolica (Videm) ter Il Popolo (Pordenone-Concordia). Srečanja se je udeležil tudi goriški nadškof msgr. Cocolin kot delegat Treh Benečij za družbeno občila, ki je za udeležence opravil tudi sv. mašo.

Besedo za okroglo mizo so najprej imeli predstavniki posameznih tednikov, ki so prikazali probleme, s katerimi se srečujejo pri svojem delu. Katoliški glas je predstavil dr. Kazimir Humar, ki je predvsem naglasil, da katoliški tisk mora poročati o celotnem življenju skupnosti, kateri je namenjen. Pri tem odgovornemu poslanstvu ga mora voditi načelo doslednega iskanja resnice; laiki pa naj se vedno bolj zavedajo, da so prvi poklicani dati odločilen doprinos s svojimi izkušnjami iz življenja v svetu.

Tudi predstavniki ostalih listov so v svojih utemeljenih in aktualnih izjavah poudarili, da se mora tedenski tisk v posameznih škofijah na sodoben način soočiti z vsemi problemi ob spoštovanju pluralizma mnenj. Zato morajo imeti tudi ustrezno uredniško in upravno avtonomijo. Tehen doprinos k takšnemu pojmovanju poslanstva katoliškega tiska so dali zlasti don Burelli iz Vidma, don Zamboni

Umetnik France Gorše v Marjanišču na Opčinah

Te dni je obiskal Marjanišče na Opčinah naš dolenski rojak France Gorše, svetovljan, ki je zanesel sloves slovenskega imena čez vse kontinente. V zgodovino bo prišel še posebno kot kipar križevih potov.

Kljub temu, da mu je že 75 pomladi mimo, se čuti na višku svojega ustvarjalne moči. V treh mesecih tega leta dovršuje že drugi križev pot. Sedaj dela dvanajsto postajo dvanajstega križevega pota. Prva dva v Torontu (Kanada), enega v Minnesoti (ZDA), četrtega v Adrogué (Argentina), petega za Sv. Jakob na Koroškem, nato na Poljanah na Gorenjskem, za celjsko opatijo, za novo cerkev Matere božje v Tezmem, v Trbovljah, v Tinjah na Koroškem, enajstega za salezijanski zavod

Amaterski oder Prosek-Kontovel bo predstavil v nedeljo 8. aprila ob 17. uri v župnijski dvorani v Bazovici Nušičevo veseligrig v treh dejanjih

»EMANCIPIRANE ŽENE«

v Zelimljem pri Ljubljani, sedaj pa v Dravljah iz mahagonijevega lesa. Ko dokonča v Dravljah, gre v Zelimlje, da poleg križevega pota napravi iz mahagonijevega lesa še kip Marije Pomočnice in sv. Jožefa ter tabernakelj iz bakra.

Ko dovrši ta naročila gre na Koroško, kjer si je v Svečah kupil na pol kmečko na pol meščansko hišo z vrtom, ki jo bo po svoje preuredil za delavnico, zgoraj pa za stalno galerijo. Posvetil se bo izključno ustvarjalnemu delu. Začel bo s privatno umetnostno šolo. Če bo dovolj

priglašencev, bo že julija začel tečaje za metodično risanje, zlasti za učiteljstvo.

Za lanski festival v Kostanjevici na Dolenjskem (za razstavo-nerazstavo) mu je za razstavni izredno lepi katalog napisal tik pred smrtjo naš veliki slovenski umetnoslovec F. Stele eno najlepših in najbolj dognanih monografskih študij. Kar 604 dosegljivih Goršetovih del je zapisanih samo v tem katalogu.

Kanadski prijatelji so pripravili kratkometražni film, kolekcijo Goršetovih kiparskih del zadnjih let. Predvajali so ga za mlade arhitekta v stolnem župnišču v Ljubljani in za visokošolce pri frančiškanih, da se od bližje seznanijo z Goršetovim ustvarjalnim delom in umetnostjo.

Mojstru Goršetu vso srečo, zdravja in zrelih sadov v bronu, kamnu in lesu, mavcu in žgani glini na njegovem novem domu v Svečah na Koroškem. - J. P.

Gropada

Po dvajsetih letih še vedno na mrtvi točki. Leta 1954 je bil na pobudo domačinov ustanovljen in istega leta je pričel delovati v osnovni šoli v Gropadi otroški vrtec. V osnovni šoli! Veliko sobo v pritličju so za silo preuredili tako, da služi našim malčkom za igranje, pisanje, risanje in za obednico; ravno tako služi ta edini prostor za posvetovanje med učiteljsko in starši.

Ze takoj ob odprtju vrtca je bilo rečeno in sveto obljubljeno, da nam bo občina v kratkem zgradila zraven osnovne šole poslopje (saj je prostora dovolj in načrt je morda že dolgo pripravljen!) z vsemi potrebščinami za tovrstno šolo. Za to stvar se je svoj čas nekaj zanimal občinski odbornik dr. R. Dolhar.

Doslej pa nismo še prejeli nobenega odgovora. Pa vsa zagotovila? Le kdaj se bo vsa stvar premaknila z mrtve točke?

Drugi problem pa je skrb za prehrano otrok. Takoj v začetku in potem dolga leta so kuhali v šolski kuhinji; nakar so hrano nosili iz begunskega naselja; zdaj to hrano pripravljajo v zasilem otroškem vrtcu v Bazovici. Vmes pa je bilo še več drugih rešitev, ki pa so dala povod, da je prišlo med domačini, zlasti med starši do žolčnega obrekovanja, kar ni koristilo nikomur.

Vseeno upamo, da bo zadeva otroškega vrtca kmalu rešena in da se bodo naši izvoljeni politični predstavniki za to zavzeli. Mislimo pa, da tu res ne bi smeli čakati na ugodno rešitev le, ko bi se vpisali v otroški vrtec tudi italijanski otroci, ki jih je z novo naseljenimi družinami že kar precej in dali tako možnost, da obiskujejo šolo K. D. Kajuha, katera je ena redkih šol na Tržaškem, ki jo obiskujejo samo slovenski otroci.

V nedeljo 8. aprila ob 17. uri bo v Finžgarjevem domu na Opčinah

TEKMOVANJE IZ VEROUČNE SNOVI

Tekmovali bodo otroci openske osnovne šole. Sodeloval bo ansambel Galebi. Nagrade so prispevali: uredništvo lista »Družina«, Ljubljana; Mohorjeva družba, Celje; uredništvo mladinskega lista Mavrica, Ljubljana; trgovina Fortunat, Trst. Vsi prisrčno vabljeni.

Dograditev rekreacijskega igrišča. V modo je prišlo tarnanje kroničnega pomanjkanja igrišč. Zato si vsaka občina, vsaka vas, vsako društvo pomaga, kakor si pač more. Tudi pri nas v Gropadi ni bilo prostora za igranje. Zato smo vaščani sklenili, da si ga dogradimo sami.

Na koncu vasi, na cesti, ki pelje proti mejnemu prehodu, je bil nekoč kal za napajanje živine in včasih tudi za kópanje, ki pa se je posušil. Ne dolgo zatem se je v kalu nagrmadilo smeti in odpadkov, kar je bilo vasi v nečast. Sli smo zato na tržaško občino, ki ima to zemljišče v upravi, vprašali za nasvete in podporo (pri tem nam je bil vedno v oporo občinski delegat g. Taucer!) in ko smo dobili pozitiven odgovor za dobavo potrebnega materiala, ne pa delovne moči, smo se kar sami lotili dela, ki je v začetku kar dobro napredovalo. Ogradili smo prostor, pripravili balinarsko stezo in na njej že igrali. Manjka zdaj samo igrišče za odbojko, ki je bilo v načrtu. Kamenje (podlaga) je že na mestu, manjka samo še beton.

In tu se je nekam zataknilo ali zmanjkala je dobra volja, zmanjkalo je navdušenja, da bi tako dobro začeto delo dokončali; res je škoda, da se pusti v nemar

V Marijinem domu v Rojanu bo v nedeljo 8. aprila ob 17. uri

PRIREDITEV OSNOVNE ŠOLE

Na sporedu so dramski prizorčki, deklamacije, petje.

prostor, ki bi bil kar pripraven za kulturne in družabne prireditve. In otroci bi tu res prišli na svoj račun in ne bi jih bilo treba preganjati kot vedno po cestah, kjer se v veliki nevarnosti podijo za žogo.

Okoli igrišča je že zasajenih kar precej mladih lip, ki so jih domačini sami nabavili in tako predčasno poskrbeli za prijetno senco v žgočih poletnih dneh.

Ni še prepozno. Še je čas, da si nekaj odtrgamo od svojega in dokončamo, za kar smo se pred dvema letoma tako velikodušno in načrtno zavzeli. - A. M.

»Emancipirane žene« pri Sv. Ivanu

V nedeljo 1. aprila je amaterski oder Prosek-Kontovel predstavil trodejanko »Emancipirane žene« v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Trstu ter žel splošno odobravanje občinstva. Ne bomo imenovali posamično sedemnajst nastopajočih, saj so vsi pripomogli k uspehu te Nušičeve igre. Dobro so podali poverjene jim vloge, zlasti še Nadja Stoka v vlogi predsednice, Nadja Puntar v vlogi nagajive Spašičeve in Karla Verša kot prebrisana, čeprav na videz bedasta služkinja. Tudi moške vloge so bile dobro zasedene. Scenerijo je preskrbel Marijan Pertot. Igro je režiral Stane Raztresen, član SSG iz Trsta. - E. F.

Z GORIŠKEGA

Seja sveta Kmečko-delavske zveze v Števerjanu

V ponedeljek 2. aprila se je sestel pod predsedstvom Zdenka Terčiča svet Kmečko-delavske zveze iz Števerjana ter pretresel vrsto perečih problemov, ki zadevajo upravo občine.

Glavna točka dnevnega reda je bil razgovor o občinski osnovni šoli s polnim poukom, kjer je nastala v zadnjem času vrsta problemov, ki resno zaskrbijo starše. Naj navedemo samo dejstvo, da starši že dolgo čakajo na sklicanje sestanka, saj je vodstvo šole svoj čas obljubilo, da bo starše vabilo vsak mesec, kar se ne dogaja. Se morda vodstvo šole boji kritike staršev, mnogokrat upravičene?

V nadaljnjem je odbor v bistvu potrdil ukrepe, ki jih je na isti šoli podvzel župan Stanislav Klanjšček in o katerih je obširno poročal. V razgovoru so posegli tudi prisotni občinski svetovalci.

Z zadovoljstvom je bilo tudi ugotovljeno, da dela pri urejanju ceste z Bukovja na Jazbine dobro napredujejo in bodo v kratkem končana.

Nazadnje je bilo govora o pripravah na bližnje deželne volitve, ki bodo letos v juniju. - M. T.

Srebrna maša na Placuti

Pretekli mesec je obhajal 25-letnico mašništva župnik Sv. Vida in Modesta na Placuti p. Epifanij. Zelel je, naj se obhaja ta jubilej na skromen način, a verniki njegove fare so mu pripravili kar lepo slovesnost, ki se je udeležil tudi mestni župan. G. nadškof mu je za to priložnost poslal prisrčno pismeno čestitke.

P. Epifaniju voščimo za ta jubilej tudi slovenski verniki obilo zdravja in božjega blagoslova pri nadaljnjem delu, saj nas tako ljubeznivo sprejema in postreže zlasti po p. Viljemu vsako nedeljo pri sv. maši ob 10. uri.

LJUBLJANSKA TV

Spored od 8. do 14. aprila 1973

Nedelja: 9.35 Po domače. 10.55 Otroška matineja. 14.00 Ljudje in zemlja. 18.00 Za konec tedna. 18.20 Bitka za Anglijo - film.

Ponedeljek: 15.00 Namizni tenis. 18.30 Skrivnosti Jadrana. 20.30 M. Gorki: Pred viharjem. 21.40 Namizni tenis.

Torek: 13.55 Namizni tenis ČSSR: Šved ska. 17.45 Nino vam predstavimo. 18.20 Naši zbori. 18.55 Epilepsija v otroškem obdobju. 19.15 Korčula. 20.35 Diagonale. 21.25 Nenavadne zgodbe. 22.00 Stoletje kirurgije.

Sreda: 17.40 Pot do nasmeha. 18.25 Od filma do filma.

Cetrtek: 17.40 Rdeča kapica. 18.30 Tišina. 20.25 Kam in kako na oddih. 20.40 Cetrtekovi razgledi. 21.40 Igralec je igralec.

Petek: 16.55 Veseli tobogan: Radeče. 17.25 Hokej: prenos iz Moskve SZ: ČSSR. 20.35 P. Buck: Dobra zemlja.

Sobota: 13.50 Namizni tenis. 16.30 Kofarka. 18.20 Mr. Magoo. 22.20 Mafija.

Uspehi in težave v števerjanski občini

V februarški številki »Števerjanskega vestnika« sem bral, kako nekdo godrnja, češ da slovenski listi tako malo pišejo o javnih delih, ki jih je v zadnjih časih opravila števerjanska občinska uprava. To me je napotilo, da sem se neko nedeljo sredi marca z avtom odpeljal v Števerjan, da vidim, kaj so tam uredili.

Res je, kar trdijo števerjanci o sebi, da so opravili velika javna dela. Predvsem sem se čudil številnim kmetijskim potem, ki vodijo do raznih osamljenih hiš in zasebkov, razsejanih po števerjanskem griču: ne samo da so lepo urejene in razširjene, skoraj vse so tudi že asfaltirane. Menda se že vsak števerjanec pripelje domov po asfaltu. Če se pa kdo še ne more, se bo v bližnji prihodnosti, saj piše Vestnik, da bodo prav do vseh hiš speljali asfaltirane poti. Poleg tega ima vsaka hiša napeljavno elektriko in vodo.

Ali so si kdaj predstavljali števerjanski ljudje, da se bodo po briških blatnih in ozkih kolovozih vozili po asfaltu z gospodskimi avtomobili? Kajti v Števerjanu skoraj ni več videti fičkov in podobnih avtov, temveč prevladujejo Fordi, Fiat 128, tudi kak Mercedes je vmes. Posebno fantje tekmujejo, kdo bo imel večji in dražji avtomobil. Poleg vode, elektrike in avta je v hiši še televizija in seveda pralniki in drugi gospodinjinski stroji; v lopi stoje traktorji z vsemi mogočimi priključki. Hiše so nove ali pa olepšane. Sedaj ko prihaja pomlad in bodo cvetele češnje in breskve, bo števerjan res kot mlada nevesta.

Toda tudi neveste imajo svoje skrbi. Tako teži števerjance deželni urbanistični zakon. Ta določa, da se mora ohraniti vrh števerjana okrog cerkve takšen kot je; tam se ne sme nič več zidati. Po vasi pa morajo nove hiše stati 20 m od pokrajinskih cest, zemljiška parcela mora biti vsaj 3.600 kv. metrov velika, stavbe ne smejo biti več kot 6 m visoke. Poleg tega zahteva deželni zakon, da se določi rezidenčne cone, to je take, kjer bodo samo stanovanjske hiše. V takih conah pa ne sme biti kmečkih objektov (mišljeni so silosi, živinski hlevi, kleti, kokošnjaki in slinčo). V takih conah morajo stati hiše vsaj 5 m od ceste in morajo imeti primeren vrt v sorazmerju s kubičnimi metri hiše (1,5 kv. metra na 2 kv. metra površine).

Na papirju so to zelo simpatične določbe, ki so si jih zamislili načrtovalci v Trstu. Toda dejansko pomenijo takšne in slične določbe le veliko oviro za razvoj

občine kot je števerjanska. Tam je namreč zazidalnega prostora malo zaradi gričevnate lege. Hiša pa ni lastovičje gnezdo, ki ga pripneš kamor koli.

Gospodje na deželni upravi bi morali kaj več vedeti o teh dejstvih ter jih upoštevati, ko delajo zakone. Ti namreč ne smejo dušiti gospodarskega razvoja občin, temveč ga morajo pospeševati.

Zato smo mnenja, da bi morale osrednje oblasti, ko izdelujejo zakone, pustiti več samoupravnih pravic in možnosti posameznim občinam, da splošne deželne predpise lahko prilagodijo razmeram in potrebam svoje občine. Kajti sedanji deželni urbanistični in gradbeni načrt grozi, da bo razvoj števerjana zažulil.

Ta pomislek je izrazil tudi župan Slavko Klanjšček v števerjanskem vestniku, ko piše: »Kako je mogoče, da odbornik za kmetijstvo podpira težnjo, da bi kmetje ostajali v goratih predelih in živeli dostojno življenje, po drugi strani pa urbanistični načrt prepoveduje, da bi v istih predelih gradili stanovanjske in druge prostore, tako da se morajo tudi tisti, ki imajo lastno zemljo, seliti v mesta.«

Eno deželno odborništvo ruši, kar drugo gradi. To ni modra politika, ker je centralistično zamišljena. Števerjan in tudi še kaka druga občina trpi zaradi tega občutno škodo.

Vsekakor je pa treba priznati, da je sedanja občinska uprava v števerjanu z županom Klanjščkom na čelu izredno veliko naredila za javna dela v občini. In še marsikaj misli narediti, med drugim novo šolsko poslopje, ki bo stalo 140 milijonov lir.

Goričan

Poimenovanje ulic v goriški občini

Goriški občinski odbor je vzel na znanje predlog komisije za toponomastiko v zvezi s poimenovanjem nekaterih novih ulic v mestu in okolici. Med predlaganimi imeni je tudi dr. Anton Gregorčič, duhovnik in politik, ki je deloval na Goriškem ob koncu prejšnjega in v prvi četrtini tega stoletja. Posebno važno je bilo njegovo delo za graditev slovenskih šolskih poslopij v Gorici. Ime dr. Gregorčiča je skupno z nekaterimi drugimi pomembnejšimi osebnostmi slovenskega kulturnega življenja na Goriškem predlagala Slovenska demokratska zveza. Po Antonu Gregorčiču se bo imenovala neka ulica v Standrežu, ker je tam on sam tudi pokopan.

Dve dramski prireditvi

»ALFA-BETA«
V GORICI

V četrtek 29. marca je gostovalo v Verdijevem gledališču v Gorici Tržaško stalno gledališče z dramo »Alfa-Beta«. Nastop je veljal kot redna prireditev za abonente. O tej drami ali komediji velja ponoviti, kar je prof. Peterlin napisal v februarški številki Mladike: »Vrednost predstave vidimo predvsem v igranju obeh protagonistov, v celoti pa odgovarja zamisli malega odra.« Tržaško gledališče pa je tako igro postavilo na veliki oder in v veliko dvorano ter jo namenilo kot predstavo za abonente. V tem je pogrešilo.

»AMBROSIO KRADE ČAS«
V STANDREŽU

V soboto 31. marca je bila premiera nove komedije, ki jo je naštvirala standreška dramska skupina pod vodstvom Aleksija Pregarca. Komedija je prevod iz flamsčine. Igrali so jo že ponekod v Sloveniji.

V komediji gre za gostilničarja Ambrosia (Marko Brajnik), ki je po značaju dobričina in veseljak, bi pa rad živel v miru. Pri tem ga moti dejstvo, da moramo ljudje ne prestopno živeti po urniku, ki nam ga merijo ure. Zato prijateljem pokrade vse ure. Tako jo izmakne zaporničarju Regolu (Božidar Tabaj), pometiču (Rudi Nanut), županji (Jožica Brisko); končno se spravi še na uro v zvoniku ter ji pobere kazaice. Ko si ljudje hočejo pomagati s sončno uro, požaga drevesa, ki so jim služila za štetje dnevnih ur. Toda brez ur nastajajo nesreče. Pometič bi skoraj prišel pod vlak, ker zaporničar ni spustil zapornic, ker ni imel ure. Na kon-

cu se odkrije, kdo je pokradel ure. Ljudje so pa usmiljeni in Ambrosia ne kaznujejo, ker se hudomušna služkinja Fantesca (Magda Lupin) potegne zanj; za plačilo se na koncu Ambrosio in Fantesca zaljubita.

Gre torej za lahko komedijo »all'italiana«, ki je zato postavljena v italijansko mesto, a jo je napisal Flamec, igrajo jo pa Slovenci. Tako se igri pozna prepletanje vseh treh kulturnih sestavin. Občinstvo, ki je prišlo k premieri, se je prijetno zabavalo ob posrečeni igri vseh nastopajočih, čeprav se je, vsaj nekaterim, poznala trema prvega nastopa. Vsekakor so tako Ambrosio, ki ima najbolj odgovorno vlogo, kakor vsi ostali pokazali lepo in živahno igro.

Standreškem igralcem naše čestitke, kakor tudi režiserju A. Pregarcu, tehničnemu vodstvu (D. Paulin) in scenaristu (I. Paulin).

Igro so ponovili v nedeljo ob 19. uri na domačem odru. Prihodnje nedeljo bodo gostovali ob 18. uri v Katoliškem domu.

Ob koncu naj omenim, da je bila standreška dramska skupina v zadnjih letih zelo delavna. Iz marčne številke »Standreškega zvona« zvmemo, da je v zadnjih štirih letih postavila na oder deset iger, in sicer Linhartovo županovo Micko, Kersnikov Testament, Lipahov Glavni dobitek, Vilharjevo Pošteno deklico, Čehovega Medveda in Snubača, Gogoljevo ženitev, Levstikovega Junteza, Manzarijevo Mrtvi ne plačujejo davkov ter Greivanusov Hodl de Bodl. Nedeljska premiera je torej enajsta igra v zadnjih letih in zato lep jubilej za standreško amatersko dramsko skupino.

PROSVETNO DRUŠTVO »STANDREŽ«

DRAMSKI ODSEK
Arthur Faouquez

AMBROSIO KRADE ČAS

Komedija v treh delih. Prevedel Emil Smasek

Režija: Aleksij Pregarc

V nedeljo 8. aprila ob 18. uri v Katoliškem domu v Gorici

EKUMENSKO POTOVANJE V BOLGARIJO

10. - 19. septembra 1973

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu in v Gorici pripravlja desetdnevno ekumensko potovanje od 10. do 19. septembra 1973 v Bolgarijo, ki je bila nekaj stoletij središče in žarišče pravoslavlja. Udeleženci bodo spoznali izredne krajevne lepote, zgodovinske in kulturne spomenike ter prišli v stik z današnjo stvarnostjo in ljudstvom.

V glavnem bo program sledeč: 10.9. odhod iz Gorice preko Trsta, Ljubljane in Zagreba v Beograd; 11.9. iz Beograda preko Niša v Sofijo (med potjo ogled manastira Ravanica); 12.9. ogled kulturnih zanimivosti Sofije; 13.9. izlet do slavnega samostana Rila, povratek v Sofijo; 14.9. Sofija - Loveč v Trnovo, ki je bila stara bolgarska prestolnica in ima slikovito lego; 15.9. od Trnovega do Varne, ki je pristanišče ob Črnem morju; 16.9. Varna - Burgas - Sliven - Stara Zagora; 17.9. Stara Zagora - Plovdiv - Sofija; 18.9. Sofija - Niš - Beograd; 19.9. Beograd - Zagreb - Ljubljana - Trst - Gorica.

Cena potovanja, ki obsega okrog 3.500 km, ni še dokončno določena; predvideva se na okrog 80.000 lir. Cim bo znesek znan, ga bomo objavili. Vsak udeleženec mora imeti veljavni potni list. Navodila glede bolgarskega vizuma bodo sledila.

Vpisovanje je v Trstu pri dr. Angelu Kosmaču, župniku v Ricmanjih, tel. 820570 in v Gorici pri blagajniku ACM Arturju Koshutu, via Mameli 8, tel. 5265.

ŠPORT

Atletika. V začetku marca je Olympia začela tudi z udeleževanjem v atletiki. Atletska sezona se navadno odpre s tekmo čez drn in strn. Prvi nastopi lahkoatletov Olympije so bili prav v tej disciplini. Nastopili so predvsem mlajši letniki. Na prvih tekmah v Gorici in v Mariano sta se zlasti dobro odrezala Tomaž Devetak in Albert Devetak, zadovoljili pa so tudi Klavdij Predan, Marko Cotič, Klavdij Vogrič in Stefan Cotič. Dne 18. marca pa so se člani Olympije udeležili deželne prvenstva CSI v teku čez drn in strn. V borbi z najboljšimi atleti in atletinjami iz cele dežele so dosegli tele rezultate: A) kategorija Deklice 1000 m: 4. Perše Silvana 3'39"6; B) kategorija Naraščajnice, 2000 m: 2. Bulfoni Orieta, 9'36"2; C) kategorija Dečki A, 2000 m: 9. Devetak Albert, 6'42"; C) kategorija Dečki B, 2000 m: 20. Bagon Marij 7'35; 29. Devetak Tomaž 8'39".

Smučanje. Član Olympije Marjan Kraner, ki pa letos tekmuje v Rimu, ker je tam v službi, je pretekli teden dosegel zelo dobre rezultate. Na zonalnem prvenstvu v Campo Felice (Abruzzi) je zasedel prvo mesto v smuku, prvo mesto v veleslalomu in drugo mesto v slalomu; bil je tudi prvi v alpski kombinaciji. V soboto in nedeljo pa je tekmoval v kraju Campitello Matese (Abruzzi) in se uvrstil na prvo mesto v veleslalomu in na četrto mesto v slalomu.

Smučarji Olympije se bodo v nedeljo poslovlili od snega: na programu je zadnja tekma v kraju Zancolan (Karnija, Sutrio).

Olympia na polovici prehojene poti

Prejšnjo soboto se je zaključil prvi del našega prvenstva. Odbojkarji Olympije bi morali tekmovati v Vidmu proti moštvu PAV, a so manjkali sodniki. Odigrali smo zato z njimi le prijateljsko tekmo, ki je končala z našo zmago 3:0. Igra ni pokazala nič posebnega zaradi neenakosti sil.

Ze s tem tednom se bo začelo povratno kolo. Na koledarju tekem imamo takoj važnega nasprotnika, ki deli skupno z nami drugo mesto na lestvici točk; to je »Ginnastica« iz Pordenona, s katero se bomo pomerili v nedeljo 8. aprila popoldne ob 15. uri v Pordenonu. Tokrat bomo poskrbeli tudi za prevoz naših navijačev. Poseben avtobus bo odpeljal ob 12.30 s Travnika v Gorici.

***

V svojem dolgoletnem življenju na Goriškem se je športno združenje Olympia stalno srečevalo s problemom pomanjkanja mladih moči. Letos se je izjemoma pripetilo, da imamo na razpolago kopico mladih fantov, ki so se z navdušenjem oprijeli športa. Zelo verjetno je do tega razvoja privedel številni napredek sorodne organizacije skavtov, s katero je Olympia tesno povezana. Da bi ti fantje dobili neko podlago, zlasti v odbojki, so bili potrebni trenerji. V ta namen so se ponudili trije

starejši igralci: Marijan Černic, Bernard Soban in Ivan Susič, ki so si razdelili delo. Mladi so z zadovoljstvom sprejeli nove trenerje.

Treningi za mlajše so redno po trikrat na teden: ob ponedeljkih in sredo ob 19.30 do 21 v telovadnici Fermi (ul. Diaz) in ob sobotah ob 16. do 18. ure v telovadnici »Valletta del Corno«. Tu pozivamo zlasti starše, naj pošiljajo svoje otroke na te treninge, ki so odprti vsem. Starši se morajo zavedati, da je šolska telovadba (dve uri tedensko) povsem nezadostna potrebam mladih. To še posebej, ker imajo slovenski šolski otroci v Gorici na razpolago le klet ne pa telovadnice.

DAROVI

Za Alojzijevišče: družina Čevdek, Peč, 2.500 lir.

Za Zavod sv. Družine: Lojzka Petrovič namesto cvetja na grob brata Maksa 5.000; M. Z., Gorica, 5.000; družina Čevdek, Peč 4, 2.500, Pavla Klanjšček 1.000; slovenska družina v Gorici 500.000 lir.

V počastitev spomina p. A. Prešerna SJ: M. Goričan, Gorica, za Slovenik 5.000 lir in po 2.000 lir za cerkev sv. Ivana ter Zavod sv. Družine.

V počastitev spomina Franca Zorzuta: N. N. po 10.000 lir za Zavod sv. Družine in za Alojzijevišče ter 14.500 lir za Katoliški glas.

N. N., Gorica: po 2.000 lir za Katoliški glas, za mesečnik Katol. misijoni in za slovenske misijonarje.

Za škofljski misijon Kossou ter za gobavce v Manikrò slovenska družina iz Gorice 500.000 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: N. N. ob smrti prijateljke Marijana Kosa 5.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta: namesto cvetja na grob Marije Slama-Mezgrec darujejo Natalija, Giorgio, Marija in Lidija 20.000 lir.

Za šentjakovski kulturni dom: Marija Čotar 10.000; ob krstu Barbare Negode 10.000; ob krstu Jerice Zapušek 10.000; družine Slama, Petaros in Pahor namesto cvetja na grob Marije Slama 20.000; Gulič Milan in Marija namesto cvetja na grob očeta Vojka Premrla 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Rina Kozman 5.000 lir ob smrti sestre Marije Rakar.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

V nedeljo 25. marca nas je zapustila naša ljubljena sestra

Marija Rakar

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so drago pokojnico kakor koli počastili. Prav posebej pa se zahvaljujemo gg. Viktorju Kosu in Mirku Mazori za obiske in duhovno pomoč ter tolažbo v boleznih; g. župniku iz Breginja za sv. mašo in nagovor pri pogrebu; vsem vaščanom za izkazano pomoč in sočutje.

Sestri Rina in Lucija, brat Franc

Breginj - Bovec - Trebuša - Trst, 2. aprila 1973

RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 8. do 14. aprila 1973

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Rdeči lev«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.30 »Grde ženske«. Drama. 17.30 Sport in glasba. 18.30 Popoldanski koncert. 19.25 Kratka zgodovina italijanske popevke. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncert. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.30 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Aleš Lokar. 19.20 Za najmlajše: pravljice. 20.35 G. Rossini: »Mojzes«, opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncert. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Kristusov lik. 19.30 Za najmlajše: Pisani balončki. 20.35 »Dva bregova«. Drama.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Sodobni slov. skladatelji. 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Marija Skrinjarjeva«. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Concertisti naše dežele. 19.10 Pod farmim zvonom cerkve pri Sv. Barbari. 19.40 Revija zborovskega petja.

IZŠEL JE »PASTIRČEK« ST. 7

OBVESTILA

SKAD vabi na predavanje, ki bo v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici v četrtek 12. aprila ob 20.30. Predaval bo Ivan Buzečan, izvedenec za sindikalne in socialne probleme o temi: »Položaj slovenskih delavcev v Italiji in njihov odnos do večinskega naroda«.

Stalno SG iz Trsta bo uprizorilo v Kulturnem domu v Trstu v nedeljo 8. aprila ob 16. uri igro »Alfa-Beta«, v ponedeljek 9. aprila ob 15.30 pa otroško spevoigr »Janko in Metka«.

8-dnevno romanje v Palestino od sobote 18. do sobote 25. avgusta. Potovanje z letalom iz Ronk, po Palestini z avtobusom. Obisk vseh važnejših krajev, ki jih poznamo iz evangelijskih. Stroški 170.000 lir. Vpisujeta: v Korici dr. Kazimir Humar, v Trstu Stanko Zonko, Rojan. Vpisovanje traja do konca aprila. Tehnično skrb za romanje imajo Pavlinci iz Milana.

Ravnateljstvo nižje srednje šole v ulici Randaccio v Gorici obvešča starše in njihove namestnike, da bo v četrtek 12. t. m. ob 18. uri roditeljski sestanek v šoli.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpa: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo